

[Jette Pors]

ninger, så er det virkelig, fordi vi i CD finder disse meninger fornuftige.

Men jeg tager meget gerne en diskussion om børnebøger og alle mulige andre former for bøger og forskning eller ikke forskning. Jeg kan da i beskedenhed lige fortælle fru Ingerlise Koefoed, at jeg selv har været med til på Danmarks Lærerhøjskole at studere skolebørns læsevaner. Jeg tager meget gerne imod en invitation til på et andet tidspunkt og i en anden sammenhæng at diskutere det. Ingen tvivl om det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 169:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Regler for regulering m.v. af tilskud til tabt arbejdsfortjeneste og etablering af kontaktpersonordning for voksne døvblinde efter bistandslovens § 48 samt godtgørelse til forældre med alvorligt syge børn under 14 år).

Af socialministeren (Aase Olesen),
(Fremsat 18/1 90).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jytte Andersen (S):

Vi skal helt tilbage til efteråret 1988, hvor startskuddet lød til det forslag, der ligger på Folketingets bord her, og som vi kan tilslutte os fra den socialdemokratiske folketingsgruppes side. Det var ved behandlingen af finansloven for 1989, hvor vi foreslog 25 mio. kr. til starten på en bred reform med hensyn til, at forældre skulle have fri ved børns sygdom. Da var der ik-

ke politisk flertal for det brede formål, men der var politisk flertal for, at det skulle være alvorligt syge børn. Og det er så det udgangspunkt, vi har haft for vores drøftelser det sidste år.

Når jeg siger dette indledningsvis, så er det også for at signalere både til socialministeren og til Folketingets partier, at vi i Socialdemokratiet ikke har opgivet at få iværksat en bredere reform. Men vi er selvfølgelig glade for, og vi tilslutter os som sagt, at vi giver de forældre, som har alvorligt syge og handicappede børn, en nødvendig og god håndsrækning.

Vi kan tilslutte os, at forældrene får en bedre regulering af tilskud, og vi kan også tilslutte os, at feriepenge og ferietillæg gives til forældre, der får støtte i henhold til § 48.

Når det drejer sig om alvorligt syge børn, der er hospitalsindlagt i en længere periode, mener vi, at man har fundet en ordning, der måske vil vise sig at give nogle vanskeligheder i administrationen. Men der er jo indlagt en revisionsbestemmelse i loven, og vi må så følge ordningen de næste par år så nøje, som vi nu kan.

Endelig vil jeg sige om kontaktpersoner til døvblinde, at det kan vi naturligvis også tilslutte os, al den stund vi har haft fælles drøftelser om det i et års tid.

Vi håber, at lovforslaget bliver ekspederet hurtigt igennem Folketinget, så vi vitterlig får givet den håndsrækning til de mennesker, som kan få gavn af de første, ikke 25 mio. kr., men de 49 mio. kr., som er udmøntet i forslaget her.

Karen Højte Jensen (KF):

Det er jo rigtigt, som det blev fremdraget af fru Jytte Andersen, at det er et lovforslag, som har været grundigt bearbejdet mellem de forskellige partier, og vi er nu nået frem til et resultat.

Jeg synes, man må sige, at det er en art knop-skydning, der sker inden for sociallovgivningen, og det kan, som fru Jytte Andersen også var inde på, skabe nogle administrative problemer. Men lad os nu håbe, at de intentioner, der er lagt op til, bliver opfyldt.

Det har i praksis vist sig, at der har været problemer med regulering af tilskuddet til tabt arbejdsfortjeneste i henhold til § 48. Det retter man nu op på, ligesom man får mulighed for at udbetale ydelser som en art kompensation for manglende feriepenge og ferietillæg.

[Karen Højte Jensen]

Jeg synes også, det er positivt, at vi får en såkaldt afviklingsperiode for udbetaling af tilskud til tabt arbejdsfortjeneste, så de forældre, der ikke fra den ene dag til den anden kan ændre deres forhold, får mulighed for over tre måneder at tilpasse sig en ændret situation.

Vi er glade for forslaget om, at der gives mulighed for en kontaktpersonordning for døvblinde, der bor hjemme. Det er en klar forbedring af disses mulighed for en bedre livskvalitet, idet de vil kunne være aktive på en ganske anden måde end i dag.

Jeg betragter det som en overordentlig positiv forbedring for forældre med alvorligt syge børn, at de nu kan få en godtgørelse, hvis barnet har behov for behandling og pleje i 25 sammenhængende dage eller mere. Og vi finder det naturligvis relevant, at enlige får lidt nemmere ved at få denne godtgørelse.

Da Det Radikale Venstres ordfører i denne sag, fru Kirsten Lee, er optaget af et møde i Sundhedsudvalget, skal jeg på Det Radikale Venstres vegne sige, at man tilslutter sig forslaget.

Agerschou (SF):

Det ville spare en del tid, hvis regeringspartierne nøjedes med at møde med én ordfører hver gang.

Lovforslaget repræsenterer jo en udmøntning af en del af den aftale, der blev lavet mellem Socialdemokratiet, Kristeligt Folkeparti, CD og SF i forbindelse med finansloven for 1989. Det skal også siges, at denne aftale blev udvidet på initiativ af Kristeligt Folkeparti i forbindelse med finansloven for 1990.

Som det allerede er nævnt, består lovforslaget af tre dele: forbedring af ordningen med tilskud til dækning af tabt arbejdsfortjeneste for folk, der har et handicappet barn hjemme, etablering af en ny ordning, en kontaktpersonordning for voksne døvblinde, og indførelse af en helt ny ordning med godtgørelse til forældre til børn, der er alvorligt syge.

Selv om det ikke fremgår direkte af lovforslaget, så er det implicit, at man viderefører ferieaktiviteterne for handicappede børn og deres forældre til de 6 mio. kr., og det er også implicit, at man afsætter 5 mio. kr. til de små handicapgrupper, bl.a. til opbygning af et fælles aktivitetscenter.

Vi synes naturligvis, det er et godt forslag. Det eneste, man kan sige, er, at det kan ende med at blive noget uoverskueligt med flere forskellige ordninger, alt efter hvilken gruppe man hører til. Men det er noget, vi i praksis må se hvordan fungerer og se, hvilke problemer der eventuelt kan opstå. Derfor er vi selvfølgelig tilfreds med, at socialministeren har indsat en revisionsparagraf.

Vi forventer også et forholdsvis kort udvalgsarbejde, men dog så langt, at de forskellige handicaporganisationer kan give deres besyv med, også med det formål eventuelt at komme med bud på huller i reglerne, så forslaget eventuelt kan laves om under udvalgsarbejdet.

Mejdahl (V):

Må jeg indledningsvis sige til hr. Agerschou, at i dag kunne oppositionen måske også rationalisere ved kun at møde med én ordfører.

Jeg har den opfattelse, at vi med lovforslag nr. L 169 bevæger os ind på et område, som det er svært at tilgodese på en god og retfærdig måde gennem lovgivning.

Bestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 2, og bemærkningerne til samme bestemmelse om en revision i folketingsåret 1992-93 har bestyrket mig i min opfattelse, og derfor synes jeg, at det i dette tilfælde er nyttigt med en revisionsbestemmelse. Om et par år har vi et bredere erfaringsgrundlag end det, vi står med i dag.

Det var måske nok at begynde bagfra, så derfor nu en principiel betragtning om substansen i lovforslaget.

Jeg betragter lovforslaget som en yderligere håndsrækning til forældre, der passer og forsørger børn med handicap, og til forældre, som har alvorligt syge børn, og også en særlig håndsrækning til døvblinde, som bor hjemme.

I Venstre er vi positive over for det foreslåede, og vi støtter socialministerens forslag, som bygger på de initiativer, som blev påbegyndt i 1989, og som er blevet yderligere understøttet i finansloven for 1990 i den såkaldte børnepakke.

De hjem og de personer, vi her støtter økonomisk, er tit i en vanskelig og presset situation, og derfor håber jeg, at vi med dette initiativ giver en hjælp og en håndsrækning, som vil gøre tilværelsen lettere, og som forhåbentlig vil give bedre livskvalitet i de pågældende hjem. Jeg synes, det er en flot ordning.

[Mejdahl]

Jeg kan på Venstres vegne støtte socialministerens lovforslag.

Jane Oksen (FP):

I forbindelse med finansloven for 1990 har man forsøgt at tilgodese børnene, og Fremskridtspartiet kan også støtte, at vi hjælper, hvor der virkelig er behov. Vi har tidligere besluttet at give adoptionstilskud, flerbørnstilskud, småbørnsydelse osv. til alle uanset indtægt, og det var Fremskridtspartiet ikke så store tilhængere af, men da det var led i et større forlig, hvor flere partiers politik skulle tilgodeses, gik Fremskridtspartiet med til det.

Det lovforslag, der nu ligger på bordet, angående ydelser til familier med alvorligt syge børn og forbedringer af ordningen med tilskud til tabt arbejdsfortjeneste til forældre med handicappede børn samt tilskud til, at voksne døvblinde kan få en kontaktperson, synes Fremskridtspartiet meget bedre om. Vi synes faktisk, det er et rigtig godt forslag, der tilgodeser de syge børn og de handicappede.

Det har altid været en hjertesag for Fremskridtspartiet, og vi kan kun takke Kristeligt Folkeparti for de gode forslag, de er kommet med. Det er meget vigtigt, at forældre til handicappede børn får mulighed for selv at passe deres børn, og samfundsøkonomisk betyder det jo, at dyre institutionspladser kan undværes.

Da det er meget belastende at have et handicappet barn, er det også rimeligt, at disse forældre får mulighed for feriegodtgørelse ligesom andre.

Det kan ofte være svært at få bevilget de merudgifter, der er forbundet med at have et handicappet barn hjemme, og kommunerne administrerer loven meget forskelligt. Det har jeg tidligere stillet spørgsmål til socialministeren om, fordi jeg mener, at der er behov for en undersøgelse af, hvordan kommunerne efterlever vejledningen om ydelse af hjælp efter bistandslovens § 48. Men på det tidspunkt mente ministeren, at ordningen fungerede godt nok.

Dette er altså en forbedring af denne ordning, og det kan vi kun takke for.

Det er vanskeligt at sætte udgifter på det her forslag, da man jo ikke ved, hvor mange det kommer til at angå, men vi synes alt i alt, at det økonomisk er et ret beskedent forslag, og vi mener heller ikke, at det vil blive meget dyrere, end det er nævnt i forslaget.

At man har valgt 25 dages sygdom eller mere, har man muligvis gjort ud fra et økonomisk synspunkt. Man kan vel nok sige, at det kan være lige så svært at have et barn indlagt i 14 dage, men selvfølgelig er det lettere at bede sig fri fra arbejde i kortere tid.

Forslaget om pleje af døende i eget hjem ligger jo i venteposition i Socialudvalget, da man mener, at det bliver for dyrt. Jeg håber, at vi finder på en løsning, da det forslag tager endnu bredere hensyn til forældre med alvorligt syge børn, da det jo giver ret til lønkompenation, hvorimod dette forslag er afhængigt af arbejdsgiverens velvilje, og man kan kun opnå sygedagpenge. Men jeg synes, det er et godt forslag.

Men hensyn til klageregler er det nævnt i bemærkningerne, at efter den nye § 48 a kan kommunens afgørelser efter denne bestemmelse ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Jeg vil godt spørge hvorfor. Jeg mener, at afgørelser vedrørende de øvrige § 48-hjælpeordninger godt kan ankes til amtsankenævn og som principielle sager også til Ankestyrelsen.

Hvis det er meningen, at der skal fremsættes lovforslag om revision af ordningen i 1992-93, ville det nok være lettere at belyse, hvordan tingene har fungeret, hvis der var en klagemulighed. Det vil jeg gerne have socialministeren til at svare på.

Men alt i alt støtter vi alle de gode intentioner i lovforslaget.

Kofod-Svendsen (KRF):

Vi synes også i Kristeligt Folkeparti, at det her er et glimrende forslag, som vi fuldt ud kan støtte.

Eftersom flere har gennemgået indholdet af forslaget, skal jeg ikke gennemgå det i detaljer.

Jeg vil gerne takke for de smukke ord, der lød fra SF og Fremskridtspartiet om Kristeligt Folkepartis medvirken ved dette forslag.

Jeg bemærkede, at SF's ordfører gav en meget præcis og fyldestgørende beskrivelse af forhistorien i forbindelse med finanslovene for 1989 og 1990, men jeg synes, at Socialdemokratiets ordførers historiske fremstilling var noget mere selektiv og ikke så dybtborende og præcis og alsidig som SF's. Det siger jeg blot for en fuldstændigheds skyld.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den velviljige modtagelse. Andet ville også nok have været mærkeligt i denne sammenhæng.

Jeg skal ikke her gå ind på forslagens indhold, det er allerede gjort, blot sige, at ingen beklager i og for sig mere end jeg, at vi har været længe undervejs med dette forslag. Når først det er offentliggjort, at der kommer sådan et forslag, så er det klart, at de brugere, der har behov for ydelser, forventer, at vi gør noget ved det.

Det har været en overordentlig kompliceret sag at få dette forslag på plads, fordi det jo indeholder ret forskellige regler, dels regler om lønkompensation, dels indførelse af en helt ny ydelse i form af, at man skal kompensere manglende feriepenge, og dels regler om en dagpenge lignende ydelse.

Det er også et svar til fru Jane Oksen, som spørger, hvorfor man ikke indfører en ankemulighed her. Da vi har at gøre med så forskellige ordninger, ville det blive overordentlig kompliceret.

Jeg tror heller ikke, at der vil blive så store problemer med det. Allerede i dag er det jo sådan, at mange kommuner giver forældre, der er i den meget belastende situation at have et handicappet barn eller et alvorligt sygt barn, økonomisk mulighed for at blive hjemme fra arbejde.

Men jeg tror, det er rigtigt, som det er sagt, at denne ordning nok skal trimmes noget, når vi engang skal revidere den i folketingsåret 1992-93. Vi har jo her at gøre med mange for-

skellige slags satser og regler. Der er kun én trøst, og det er, at de, der skal have glæde af ordningen, altså forældrene, vil have mulighed for, hvis de falder ind under begge sæt regler, selv at vælge. Det må være det vigtigste, og så må vi jo håbe, at kommunerne tilgiver os den lidt komplicerede ordning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:**Tredje næstformand (Povl Brøndsted):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 2. februar 1990, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 16.31
